

Radikal İslam ve terör

Daha önce yazdığım bir konuya döneyim önce. 6 Nisan 2104'te IRIS (Uluslararası İlişkiler Araştırma Enstitüsü) ile Galatasaray Üniversitesi'nin ortaklaşa düzenlediği Üçüncü Fransa-Türkiye Toplantısı'na CHP adına konuşmacı olarak katılmıştım. Bu yarı-kapalı toplantının katıldığım oturumunda Suriye politikaları tartışıldı. Fransız Büyükelçisi ve Fransız Dışişleri mensupları yanında bir Fransız milletvekili de katılımcılar arasındaydı.

Yaptığım sunuşta, AKP Hükümetinin Suriye politikasının hatalarını, komşusunun meşru siyasi iktidarına karşı cihadçı/sünni İslami örgütlerine her türlü lojistik desteği sağlamasının ve sınır denetimlerini bunlar lehine gevşetmesinin yol açtığı (Reyhanlı) ve açabileceği sorunlara değinmiş ve Fransa gibi bölge dışı güçlerin de AKP'ninkiyle çakışan politikalar izlemesinin vahametinin altını çizmiştim. "Sosyalist" Hollande'ın dışişleri bürokratları mesleki konum gereği tezlerime karşı çıkmışlar, Suriye'de "ılımlı İslamcı" unsurları desteklediklerini ifade etmişlerdi. Onlara, diplomatik sınırları zorlayan ifadelerle, "kendilerini aldattıklarını, ortada 'ılımlı İslam' diye bir hareket olmadığını, kendilerini böyle tanımlayanların da sahada hiçbir hakimiyetlerinin olmadığını, kendi ülkelerinde milyonlarla ifade edilen bir Müslüman azınlık barındırdıklarını ve bunların şimdiden yüzlercesinin Suriye'de cihadçılık yaptığını göz önüne aldıklarında yakın zamanda 'cihadçı terörü' kendi ülkelerinde görmeye hazır olmalarını" söylemiştim. Sadece Fransız milletvekili beni açıkça desteklemişti.

Bundan 8 ay sonra Ocak 2015'te Charlie Hebdo katliamı gerçekleşti. Bu katliamdan sonra Fransa'ya giden sevgili Şafak Pavey Fransa Dışişleri Bakanlığı koridorlarında bürokratların Charlie Hebdo olayıyla da ilişki kurarak benim Nisan 2014 toplantısındaki uyarılarıma referans verdiklerini bana aktarmıştı.

Fakat heyhat, Fransa gene hiç ders almadan Suriye'de (Libya'da ve Sahra-altı ülkelerde) askeri angajmanlarını sürdürdü. Üstelik 13 Kasım 2015 Paris katliamından sonra Hollande bunu "İŞİD'in Fransa'ya karşı savaş eylemi" olarak değerlendirip "Acımasız olacağımız bir savaşa öncülük edeceğiz" türünden garip açıklamalara girişti.

2003'te ABD'nin Irak'a müdahalesine karşı çıkan aklıselim sahibi Fransa gitmiş, yerine eski tip emperyalist askeri müdahalelerle alan düzenlemesi yapabileceği sanan; IŞİD gibi ideolojik bir arka plana dayandığı için her eyleminde saflarına yeni katılımlar sağlayan bir örgütü anlamayan; Suriye, Irak, Libya gibi birçok ülkede coğrafi kökler edinerek devlet gibi davranabilen ama sabit bir başkente ve karargaha bağlı kalmadığı için havadan bombalamayla da imha edilemeyen bir İslami örgütün asimetrik terör yöntemlerine uçaklarıyla meydan okuyan çaresiz bir Fransa gelmişti.

Halbuki IŞİD denilen örgüt, sadece son bir ay içinde çok farklı ve karmaşık terör eylemlerini planlama ve uygulama becerisini kanıtlamıştı. 10 Ekim'de Ankara katliamı, 31 Ekim'de bir Rus uçağının Mısır'da düşürülmesi, Beyrut'ta iki intihar saldırısı ve nihayet 13 Kasım'da Paris'te 6 ayrı noktada eşanlı katliamlar... Bölgesinde sıkıştıkça, bunları daha da arttırabilirdi. Arttırdıkça, halklar kendi hükümetlerinin Ortadoğu politikalarını sorgulardı.

Fransa ve diğer Batılı ülkeler kendi topraklarında çok daha savunmasızlar. Müslüman azınlıklara karşı alınacak her kısıtlayıcı önlemin, her toplumsal dışlamanın veya onlara yönelecek her kitlesel öfkenin, IŞİD'in tam da istediği sonuç olacağını umarız hesaplıyorlardır.

Paris katliamı, Charlie Hebdo olayını çok aşan yansımaları sahip. Birincisinde milyonlarca kişi, devlet adamları başta olmak üzere, Paris'te terörü lanetleme yürüyüşü yapabilmişti. Şimdi çok daha vahimi ortaya çıkmışken küçük anmalar dışında buna teşebbüs eden bile yok. Neden? Çünkü artık ifade özgürlüğüne karşı tek hedefli bir saldırı yok; bunun yerine, bir yaşam biçimine ve bir dış politika tarzına karşı, devamı geleceği anlaşılan yeni tür bir terör var. Bu terör biçimi kitle gösterilerine duyarlı değil; hatta tersten duyarlı, yani ne kadar acıtırsa (kitle infiali uyandırır) o kadar intihar eylemcisi kazanılıyor.

Bu terör biçimini sahneye koyanlar, başta Fransa olmak üzere tüm Avrupa'da yabancı karşıtı ve anti-İslamcı aşırı sağ hareketlerin güçleneceğinin farkında. Merkezdeki hareketlerin dahi bu politikalara meyletmek durumunda kalacağı, sınırların yeniden yükseltilmesinden başlayarak yeni gerilimler ve bölünmeler yaratacağının farkında.

Peki çözüm nerede? Çözüm öncelikle emperyalist politikaları terketmekten geçiyor. Irak'ta, Libya'da, Suriye'de rejimleri devirmemekten başlıyor. Siyasi haritaları yeniden çizmek adına cihatçı örgütleri araç olarak kullanmamaktan geçiyor. Kendi ülkelerindeki Müslüman azınlıkların ve kapılarına yığılan göçmenlerin sorunlarını anlayabilmeyi gerektiriyor. Başlangıç için bu kadarı yetmez mi?

haber.sol.org.tr/yazarlar/oguz-oyan/radikal-islam-ve-teror-136371